

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 16^{ην}/ 29^{ην} Νοεμβρίου 2019, έωρτάσθη ή μνήμη τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ ὁποίου, ὅτε έμαρτύρησε ἦτο ήγούμενος καί ἐπί τοῦ ὁποίου ἀνήγειρε περικαλλή καί μεγαλοπρεπή Ναόν πρός τιμήν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος- καθότι ένταύθα αὕτη συνήνητησε τόν Κύριον- ὁ νῦν ήγούμενος τοῦ Φρέατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστῖνος.

Τό μαρτύριον τοῦ Ἀγίου Φιλουμένου έπεκύρωσε τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διά Συνοδικῆς Πράξεως αὐτοῦ τό έτος 2009. Εἰς τόν ιερόν ὡς ἄνω τοῦτον Ναόν έγηγερμένον ὑπεράνω τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Φρέατος προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας κατά τήν ὡς ἄνω ήμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Φιλουμένου, έν ἧ καί έμαρτύρησεν, ἦτοι τήν 16^{ην}/29^{ην} Νοεμβρίου τοῦ έτους 1979, ή Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, έν οἷς ὁ ήγούμενος τῆς Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Μακάριος καί π. Λεόντιος, ὁ π. Κυριακός καί ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ψάλλοντος τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου έλληνιστί δεξιὰ καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἀραβιστί ἀριστερά, καί μετέχοντος έν κατανυκτικῇ προσευχῇ ἀθρόου έκκλησιασματος έξ έντοπίων καί προσκυνητῶν έξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας καί Ρωσίας.

Πρός τό εύλαβές έκκλησίασμα τοῦτο έκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, έχοντα ὡς έπεται έλληνιστί:

«Εξαπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου· αὐτά μέ ὡδήγησαν καί ἤγαγον μέ εἰς ὅρος ἁγίόν σου καί εἰς τά σκηνώματά σου», (Ψαλμ. 42,43), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί έν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ήμᾶς έν τῷ ιερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ένθα ὁ Κύριος ήμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶπε τῇ Σαμαρείτιδι γυναικί: «Πνεῦμα ὁ θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν έν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24), ἵνα εύχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν μνήμην τοῦ νεομάρτυρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων Ἀγίου Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου.

Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ή ἀλήθεια Αὐτοῦ ὡδήγησαν καί ἤγαγον τόν νεαρόν Φιλούμενον, έκ τῆς ἀγιοτόκου νήσου Κύπρου, εἰς ὅρος ἁγίον καί εἰς τά σκηνώματα τοῦ θεοῦ Λόγου», τουτέστιν τήν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ένθα

ένετάχθη εἰς τό μοναστικόν τάγμα τῶν Σπουδαίων, δηλονότι τῆς Ἀγοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, τῆς διακονούσης τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, τὰ ὅποια μαρτυροῦν τό σταυρικόν μαρτύριον τοῦ «Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως», (Ἑβρ. 12, 2) καί «τῆς ζωῆς ἡμῶν», (Πράξ. 3,15) .

Εἰς τὰς ἀνατεθείας τῷ Ἱερομονάχῳ Φιλουμένῳ διακονίας, τόσον ἐν τῷ Μοναστηριακῷ κέντρῳ τοῦ Πατριαχείου, ὅσον καί εἰς τὰς διαφόρους κώμας καί πόλεις τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, οὗτος εἰργάσθη ποιμαντικῶς καί μετὰ παρρησίας διὰ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἀκούων εἰς τό παράγγελμα τοῦ Θεοῦ Παύλου λέγοντος: «οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός Πνεῦμα δειλίας, ἀλλά δυνάμεως καί ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ· μή οὖν ἐπαισχυνθῆς τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδέ ἐμέ τόν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλά συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καί καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλά κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καί χάριν, τήν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρό χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δέ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μέν τόν θάνατον, φωτίσαντος δέ ζωὴν καί ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου», (Β' Τιμ. 1, 7-10).

Καί ὧντως, ὁ ἅγιος Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος, οὐκ ἐπηρεχύνθη τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τήν διακονίαν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι, μιμούμενος τήν ἁγίαν Φωτεινήν, δηλονότι τήν Σαμαρείτιδα γυναικα, τήν ἀναδειχθεῖσαν μάρτυρα καί ἰσαπόστολον τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ πρός τόν Θεόν θερμή ἀγάπη ἐνέπλησε τόν Πατέρα ἡμῶν Φιλούμενον μετὰ Πνεύματος δυνάμεως καί ἀγάπης ἀλλά καί σωφρονισμοῦ, διό καί δέν ἐδειλίασεν κηρύττειν τήν μαρτυρίαν καί τό κήρυγμα περί Χριστοῦ ἐσταυρωμένου, τοῦ «Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δέ μωρία» ὄντος (Α' Κορ. 1,23), κατὰ τόν σοφόν Παῦλον.

Τό «χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον μυστήριον», (Ρωμ. 16,25) τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι αὐτό, τό ὅποιον ἐφάνέρωσεν εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους τήν κλήσιν τήν ἁγίαν καί τήν χάριν Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ]. Καί ἀφ' ἐνός μέν κατήργησε τόν θάνατον τῆς φθορᾶς καί τήν ἁμαρτίαν· ἀφ' ἐτέρου δέ ἔφερεν εἰς τό φῶς τήν ζωὴν καί τήν ἀφθαρσίαν μέ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὡς διαπρυσίως κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος: «τοῦ καλέσαντος καί σώσαντος ἡμᾶς κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλά κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καί χάριν, τήν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρό χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δέ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μέν τόν θάνατον, φωτίσαντος δέ ζωὴν καί ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου», (Β' Τιμ. 1,9-10).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός ἐφάνέρωσεν εἰς ἡμᾶς τόν θάνατον τῆς αἰωνίου ζωῆς, δηλονότι τόν θάνατον τῆς ἀφθαρσίας διὰ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ ἐρμηνευτής Θεοφύλακτος: «Ἐν μέν τῷ οἰκείῳ σώματι [ὁ Χριστός] κατήργησε ἐμπράκτως τόν θάνατον ἀφθαρτίσας αὐτό [τό σῶμα Αὐτοῦ]». Κατά δέ τόν Ἱερόν Χρυσόστομον, «ζῇ καί ἐνεργεῖ ταῖς τῶν μαρτύρων ψυχαῖς ὁ Χριστός»..

Ὁ γνήσιος μάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ διακρίνεται διὰ τήν τελείαν αὐτοῦ ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς: «τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν, ὡς οἱ λοιποί [τῶν ἀνθρώπων], ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο». Τοιοῦτον ἀκριβῶς

τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο ὁ σήμερον τιμώμενος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἅγιος Φιλούμενος. Τό δέ τέλειον ἔργον τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης αὐτοῦ ἐπεσφραγίσθη διὰ τήν πρός θείαν ὁμολογίαν Αὐτοῦ, ὅτι ὁ Μεσσίας εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ὡς μαρτυρεῖται τοῦτο ὑπό τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ λέγοντος: «λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὕτη ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λάλων σοί». (Ἰωάν. 25-26).

Τό τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο καί πάλιν ὁ ἅγιος Φιλούμενος διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀκούων εἰς τούς Κυριακούς λόγους: «Λέγω δέ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καί ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ», (Λουκ. 12,8). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος, γενόμενος συμμέτοχος τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, δέν ἠρκέσθη εἰς τήν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως μόνον, ἀλλ' ἐγένετο, ὡς λέγει ὁ μέγας Παῦλος: «σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ», (Ρωμ. 6,5) δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ σήμερον ἐπιτελουμένη ἐόρτιος μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἓνας κοσμικός θεσμός ἀλλά τό θεανθρώπινον μυστικόν Σῶμα τοῦ ὑπέρ ἡμῶν σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ, λέγοντος: «ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τόν λόγον μου ἀκούων καί πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καί εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλά μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν», (Ἰωάν. 5,24), «ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 11,25), «ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Ἀκολουθεῖν τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, σημαίνει κοινωνίαν πίστεως, ὅσον καί κοινωνίαν ζωῆς καί συμμετοχήν εἰς τό μαρτυρικόν πάθημα Αὐτοῦ εἰς τό συμπάσχειν μετ' Αὐτοῦ κατά τό λαμπρόν καί ἔνδοξον παράδειγμα τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος ἡμῶν Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου.

Εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ δοξάσαντι τόν δοξάσαντα αὐτόν ἅγιον Φιλούμενον, ὃν καί νῦν παρακαλοῦμεν, ἵνα σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἱκετεύῃ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὑπέρ πάντων ἡμῶν. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Νόμος ἐγκωμίων ἡττᾶται τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει· μόνος ὁ Δεσπότης σέ Χριστός δοξάζειν οἶδε θεία λαμπρότητι· Ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον, ὑπέρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε» Ἀμήν. Ἐτη Πολλά».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος καί ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς καί ἱδρυτής τοῦ νέου Ναοῦ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς παρέθεσε κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον καί ἐν συνεχείᾳ παρέθεσε μεσημβρινήν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας